

Sygn. akt III AUa 2571/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Procek (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Żurecki SSA Jolanta Pietrzak
Protokolant	Beata Gandyk

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2012r. w Katowicach

sprawy z odwołania A. P. (A. P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość składki na ubezpieczenie zdrowotne

na skutek apelacji ubezpieczonego A. P.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Bielsku-Białej

z dnia 22 września 2011r. sygn. akt VI U 1040/11

oddala apelację.

/-/ SSA J. Pietrzak/-/ SSA M. Procek/-/ SSA M. Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 2571/11

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 września 2011 r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych w Bielsku-Białej oddalił odwołanie ubezpieczonego A. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 2 lutego 2006 r. , której przedmiotem było wyrównanie świadczeń rentowych ubezpieczonego za okres od dnia 1 grudnia 2001 r. do dnia 28 lutego 2006 r.

Sąd Okręgowy wskazał, iż ubezpieczony kwestionował prawidłowość dokonanego przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji potrącenia składki zdrowotnej w wysokości 8,75%, twierdząc, iż w sytuacji gdy wyrównanie obejmuje lata 2001 - 2006, Zakład winien potrącić składkę w wymiarze obowiązującym w tych latach i wypłacić stosowną różnicę.

Rozpoznając żądanie ubezpieczonego, Sąd ten odwołał się do przepisów art. 199 i art. 23 ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz.U. nr 45, poz. 391 ze zm.) oraz art. 27b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r., nr 14, poz. 176 ze zm.) i stwierdził, iż skoro wyrównanie świadczenia nastąpiło w 2006 r., to zarówno podatek dochodowy jak również składka na ubezpieczenie zdrowotne, jest potrącana w wysokości obowiązującej w danym roku podatkowym.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd Okręgowy, na mocy art. 477 § 1 k.p.c, orzekł jak w sentencji.

W apelacji od zaprezentowanego rozstrzygnięcia ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie odwołania.

Zdaniem skarżącego, Sąd pierwszej instancji, rozważając prawidłowość wysokości potrącenia przez organ rentowy składki na ubezpieczenie zdrowotne od świadczeń rentowych ubezpieczonego, bezpodstawnie przyjął, iż cała wysokość potrącannej składki wynosząca 8,75% podstawy wymiaru jest potrącana z podatku dochodowego, co jest oczywistą nieprawdą. Otóż bowiem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, podatek dochodowy ulega obniżeniu o kwotę składki ubezpieczenia zdrowotnego jedynie do wysokości 7,75%. Pozostała część składki obciąża bezpośrednio ubezpieczonego, pomniejszając należne mu świadczenie, pomimo, iż w latach, za które to ubezpieczonemu wypłacono wyrównanie, nie obowiązywało takowe potrącenie. Tak więc, gdyby organ rentowy wypłacił ubezpieczonemu należne świadczenie w normalnym terminie, nie pomniejszałby jego świadczeń o składkę powyżej 7,75% podstawy.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Przyjmując ustalenia poczynione przez Sąd pierwszej instancji jako własne, uznał, że apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż przedmiotem sporu w niniejszej sprawie był problem czy wypłacona ubezpieczonemu jednorazowo w 2006 r. kwota wyrównania świadczeń rentowych przysługująca mu za okres od 1 grudnia 2001 roku do 28 lutego 2006 roku stanowi w całości podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne w 2006 r., obciążoną składką w wysokości 8,75% wymiaru, czy też odrębnie wyrównania renty za poszczególne lata, stanowią podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne za kolejne roczne okresy, obciążone wysokością składki obowiązującą w poszczególnych latach.

Trzeba zatem mieć na uwadze, iż zgodnie z normą art. 81 ust. 8 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych (Dz.U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.) - powtarzającą regulację przyjętą w art. 23 ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz.U. Nr 45, poz. 391, z późn. zm.) - podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne dla emerytów i rencistów jest kwota emerytury lub renty.

Zatem, skoro podstawą wymiaru składki jest renta (rozumiana również jako jej wyrównanie), to momentem jej uzyskania nie jest chwila powstania roszczenia o wypłatę określonej kwoty. Renta (rozumiana jako przychód) pojawia się bowiem dopiero wtedy, gdy ubezpieczony faktycznie otrzymuje pieniądze, albo gdy pieniądze te pozostawione są do jego dyspozycji.

Dlatego wyrównanie świadczenia rentowego wypłaconego w 2006 r. zostało słusznie potraktowane przez organ rentowy jako podstawa wymiaru składki i obciążone składką na ubezpieczenie zdrowotne wynoszące od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia

31 grudnia 2006 r. - 8,75% podstawy wymiaru (art. 242 pkt 3 cyt. ustawy z dnia

27 sierpnia 2004 r.). Przedstawiona wyżej, na tle obciążeń podatkowych, kontrowersja była niejednokrotnie przedmiotem zainteresowania Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w szeregu orzeczeń potwierdził wyżej przedstawione stanowisko (por. wyrok NSA z dnia 24 lutego 1994 r., SA/Wr 1804/93,

POP 1996/5/160; wyrok NSA z dnia 12 grudnia 1997 r., I SA/Wr 1757/96, LEX

nr 31245; wyrok NSA z dnia 3 lipca 1998 r., I SA/Gd 2096/96, LEX nr 37570; wyrok NSA z dnia 13 grudnia 2006 r., II FSK 1556/05, LEX nr 291833). Warto przy tym wskazać, iż w orzeczeniu z dnia 5 lutego 2008 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Krakowie stwierdził wprost, iż „jeśli zaległe świadczenie rentowe zostało podatnikowi wypłacone całościowo dopiero w 2006 r., a wcześniej nie były od niego pobierane zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych kolejno za lata 2003, 2004, 2005, to organy podatkowe zasadnie przyjęły, mając na uwadze art. 11 ust. 1 ustawy z 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, że otrzymana przez skarżącego kwota zwiększa przychód roku 2006 i winna podlegać opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych za ten rok” (I SA/Kr 323/07, LEX nr 468796).

Dodać również trzeba, że jakkolwiek przepis art. 27b ust. 2 cyt. ustawy

o podatku dochodowym od osób fizycznych ogranicza odliczenia od podatku składki na powszechne ubezpieczenie zdrowotne, poprzez ustalenie stałego limitu odliczeń

do kwoty stanowiącej 7,75% podstawy wymiaru tej składki, niezależnie od wysokości faktycznie opłaconej składki na podstawie przepisów o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, to jednak nie może on mieć wpływu na ocenę żądania ubezpieczonego. Oznacza to, że różnica pomiędzy wysokością składki a częścią składki odpowiadającą 7,75% jej wymiaru będzie finansowana przez podatnika z jego dochodu netto.

Jest to niewątpliwie obciążenie o charakterze ą quasi-podatkowym (tak A. Bartosiewicz, R. Kubacki: PIT. Komentarz, LEX 2010).

Konkludując, Sąd drugiej instancji uznał, że apelacja jest bezzasadna i na mocy art. 385 k.p.c. orzekł o jej oddaleniu.

/-/ SSA J. Pietrzak/-/ SSA M. Procek/-/ SSA M. Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek